

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0011 van 6 september 2016
in de zaak 1213/0127/A/4/0102

In zake: de heer **Antoon LAVRIJSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan SURMONT
kantoor houdende te 2300 Turnhout, de Merodelei 112
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 oktober 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 19 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de stilzwijgende weigering van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een biogasinstallatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3540 Herk-de-Stad, Herkkantstraat 47 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummers 138a, 139c-d, 140e-k-l, 142h-l-m, 145m, 146a, 148a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 29 oktober 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

3.

Bij beschikking van 25 mei 2016 heeft de voorzitter van de Raad het beroep toegewezen aan de vierde kamer.

Met het tussenarrest nr. RvVb/A/1516/1148 van 25 mei 2016 werden de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 14 juni 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen VAN DEN WYNGAERT die loco advocaat Jan SURMONT verschijnt voor de verzoekende partij, en de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een bedrijfssite die een akkerbouwbedrijf en varkenshouderij omvat en aangevuld werd met een biogasinstallatie. Het bedrijf is gelegen aan de Herkkantstraat 47, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 750b, 751a, 752b, 752c en afdeling 4, sectie B, nummers 137a, 138b, 139f, 139g, 139h, 140e, 140m, 140r, 140s, 142h, 142i, 142m, 146c en 146d.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

2.

De verzoekende partij dient een eerste aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van de voormelde biogasinstallatie met verharding, groenscherm, weegbrug en waterbuffering op 3 oktober 2005.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad verleent op 31 januari 2006 een stedenbouwkundige vergunning.

De Raad van State vernietigt deze beslissing bij arrest nr. 207.282 van 10 september 2010, wegens het ontbreken van een motivering over de verenigbaarheid van de aanvraag met de nadere aanwijzing "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" die het gewestplan aan het betrokken agrarisch gebied heeft gegeven.

Inmiddels vangt de vergunninghouder de werken ter uitvoering van deze vergunning aan, maar op 20 oktober 2008 legt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de werken stil omdat wordt

afgeweken van de vergunde bouwplannen en omdat wordt gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning.

3.

Op 23 oktober 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor de regularisatie van de biogasinstallatie.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad verleent een stedenbouwkundige vergunning op 29 juni 2009.

De Raad van State vernietigt deze stedenbouwkundige vergunning bij arrest nr. 218.463 van 14 maart 2012. In dit arrest wordt overwogen:

“...

De overwegingen in het bestreden besluit dat het geplande project “geen wezenlijke bijkomende aantasting van het landschap in de onmiddellijke omgeving voor gevolg heeft”, dat het “pertinent onwaar” is dat het een “vrij ongeschonden” gebied zou betreffen, gelet op het aantal loodsen en stallen van de exploitant reeds aanwezig op de site en gelet op de aanwezigheid van de “druk bereden gewestweg”, en de overweging dat de “bijkomende ruimte inname relatief beperkt blijft” in verhouding tot de reeds vergunde constructies, kunnen niet volstaan als toetsing van de aanvraag aan de planologisch geldende voorschriften, maar blijken eerder het reglementair vastgelegde landschappelijk waardevolle karakter van het gebied te minimaliseren, nu zij vooral de nadruk leggen op de reeds in het gebied aanwezige storende constructies en elementen. De aanwezigheid in het betrokken gebied van reeds bestaande constructies kan echter geen reden zijn om het landschap aldaar nog verder aan te tasten.

Evenmin kan uit de omstandigheid dat de “inplanting van de vergistingsinstallatie wordt voorzien achter de gebouwen van het bestaand landbouwbedrijf” op zich een verenigbaarheid met de bestemming als landschappelijk waardevol gebied worden afgeleid. De bedrijfsvestiging is blijkens de toepasselijke gewestplankaart immers zelf gelegen in en omringd door landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De verplichting tot het aanbrengen van een “aangepast groenscherm” heeft evenmin tot gevolg dat de inrichting in overeenstemming wordt gebracht met het landschappelijk waardevol gebied. Uit die laatste verplichting kan immers op zich nog niet worden opgemaakt dat de vergunningverlenende overheid in concreto de overeenstemming met de eisen ter vrijwaring van het landschap is nagegaan. In de overwegingen van het bestreden besluit wordt het groenscherm overigens herleid tot een “wettelijke verplichting in het Vlare” en wordt zelfs geponeerd dat “de verplichting tot aanleg van een groenscherm en landschappelijke integratie van de installatie (...) geen gevolg (is) van de bestemming van het betreffende gebied, maar (...) een sectorale voorwaarde (is) voor vergistingsinstallaties in eender welk bestemmingsgebied”. Elke concrete motivering met betrekking tot waarom en hoe het betreffende groenscherm van aard is om een verenigbaarheid met de concrete kenmerken van het landschap te bewerkstellingen, ontbreekt.

De voorziene aanleg van een groenscherm, die tevens als voorwaarde bij de bestreden vergunning wordt opgelegd, wijst er bovendien eerder op dat ook door het college van burgemeester en schepenen wordt aangenomen dat de door het gewestplan erkende en te vrijwaren schoonheidswaarde van het landschap door de voorziene bouwwerken wordt geschonden of alleszins geschonden dreigt te worden.

In zoverre door de tweede verwerende partij nog wordt verwezen naar het “omgevingsadvies” van de dienst landbouw van de provincie Limburg dat “integraal deel uit(maakt) van de stedenbouwkundige vergunning” en dat, blijkens het dossier, betrekking heeft op een “landschapsintegratieplan”, blijkt de eerste verwerende partij er vanuit te zijn gegaan dat het omkleden van de gebouwen van het bedrijf met groen en hout kon volstaan om een integratie in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied te bewerkstelligen, zonder dat daaromtrent in het bestreden besluit enige overweging is terug te vinden. Dergelijk “omgevingsadvies” toont op zich evenmin aan dat de aanvraag in overeenstemming is met de schoonheidswaarde van het landschap.

Met de verzoeker dient te worden vastgesteld dat het bestreden besluit niet afdoende motiveert waarom de betrokken aanvraag de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet in het gedrang brengt.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad neemt na het voormeld vernietigingsarrest geen nieuwe beslissing binnen de decretaal voorziene termijn.

De verzoekende partij tekent tegen de stilzwijgende weigering administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 31 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 4 september 2012 beslist de verwerende partij op 19 september 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat, met betrekking tot de gevraagde oprichting van de 2 varkenstallen rechts op het erf, de deputatie in haar besluit tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning van 16 april 1987 reeds stelde: “...dat het gabariet, de bouwdiepte, bebouwingsconfiguratie en de inplanting van het ontwerp afbreuk doet aan de belevingswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol gebied tegen de Herkvallei...”;

Overwegende dat enerzijds de bedrijfsactiviteiten, naar constructies en terreinbezetting toe, quasi verviervoudigd zijn ten opzichte van de toestand van april 1987, maar dat anderzijds dat de landschappelijke aspecten van de omgeving ongewijzigd gebleven zijn; dat de deputatie in de onderscheiden beroepsprocedures betreffende aanvragen voor varkensstallen, bedrijfsloods en bedrijfswoning, steeds de stedenbouwkundige vergunning weigerde omwille van de aantasting van het landschappelijk waardevol gebied; dat de stedenbouwkundige vergunningen voor de gebouwen in eerste instantie werden verleend door de bevoegde minister en in tweede instantie door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat de bezwaren, inzake de afbreuk aan de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol gebied tegen de Herkvallei, vandaag nog steeds bijgetreden kunnen worden; dat het bedrijf thans een omvang van industriële schaal heeft bereikt waardoor het niet meer in de omgeving integreerbaar is; dat het bedrijf enkel kan ingekapseld worden door de aanleg van een brede groenbuffer vergelijkbaar met de

bufferstroken rond een industriegebied waardoor twee niet compatibele functies worden gescheiden;

Overwegende dat ook dient verwezen te worden naar de vernietigingsarresten van de Raad van State van 10 september 2010 en van 14 maart 2012, waarin respectievelijk de eerste stedenbouwkundige vergunning en de hierop volgende stedenbouwkundige regularisatievergunning vernietigd werd wegens een gebrekkige motivering waarom de betrokken aanvraag de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat inzake de verenigbaarheid met de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied in het vernietigingsarrest nr. 218.463 d.d. 14 maart 2012 van de Raad van State o.a. het volgende gesteld werd: "...De aanwezigheid in het betrokken gebied van reeds bestaande constructies kan echter geen reden zijn om het landschap aldaar nog verder aan te tasten. Evenmin kan uit de omstandigheid dat de "inplanting van de vergistingsinstallatie wordt voorzien achter de gebouwen van het bestaand landbouwbedrijf" op zich een verenigbaarheid met de bestemming als landschappelijk waardevol gebied worden afgeleid. De bedrijfsvestiging is blijkens de toepasselijke gewestplankaart immers zelf gelegen in en omringd door landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De verplichting tot het aanbrengen van een "aangepast groenscherm" heeft evenmin tot gevolg dat de inrichting in overeenstemming wordt gebracht met het landschappelijk waardevol gebied...";

Overwegende dat uit deze arresten blijkt dat er in vernietigde vergunningen geen enkel gefundeerd argument werd aangehaald waarin de verenigbaarheid van de biogasinstallatie met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied verantwoord wordt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 6 bezwaarschriften ingediend werden; dat de argumenten met betrekking tot de aantasting van de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied tegen de Herkvallei bijgetreden kunnen worden;

Overwegende dat er dient gewezen te worden op het advies d.d. 14 november 2008 van het Departement Landbouw en Visserij waarin geen onverdeeld gunstig advies afgeleverd werd;

*Overwegende dat het beroep niet kan worden ingewilligd;
dat de vergunning niet kan worden verleend;
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

5.

De bvba Bio-Energie Herk dient op 28 juli 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herk-de-Stad een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist over deze aanvraag op 2 april 2015.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 augustus 2014 tot en met 28 september 2014, dienen de verzoekende partijen een (gezamenlijk) bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 12 september 2014 voorwaardelijk gunstig, doch stelt dat de strikt landbouwkundige noodzaak niet is

aangetoond en dat het aan de vergunningverlenende overheid is om te oordelen of dergelijke installatie verdedigbaar is.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert ongunstig op 20 oktober 2014 om verschillende redenen. Er wordt onder meer gesteld dat de biogasinstallatie in strijd is met de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 17 november 2014 ongunstig, zich aansluitend bij het hiervoor vermeld advies.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 1 december 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij.

Tegen deze beslissing tekent de bvba Bio-Energie Herk op 30 december 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 februari 2015 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden voor de nieuwe sleufsilos en de drie biofilters bij de varkensstallen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor de regularisatie van de biogasinstallatie en het oprichten van een muur ter hoogte van de te regulariseren sleufsilos.

Na de hoorzitting op 24 februari 2015, verleent de provinciale dienst Landbouw en Platteland op 9 maart 2015 een voorwaardelijk gunstig advies. Het wordt gevolgd door een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 12 maart 2015, dat onder meer luidt als volgt:

“ ...

Vanuit ruimtelijk oogpunt is de afdeling van oordeel dat de voorgestelde werken niet voor vergunning en regularisatie in aanmerking komen om volgende redenen :

- *De locatie van het bedrijf Lavrijsen in Herk-de-Stad is ruimtelijk op geen enkele wijze vergelijkbaar met hun bedrijfslocatie in Houthalen-Helchteren. Onderhavig project is niet gesitueerd in een homogeen aaneengesloten agrarisch gebied maar op een kritische locatie, op geringe afstand van een woonlint langs de gewestweg, en binnen het meest waardevolle open-ruimtegebied van de gemeente, zijnde de omgeving van de Herkkantstraat, volgens het gewestplan bestemd als landschappelijk waardevol gebied, natuurgebied en parkgebied. Binnen dit gebied zijn twee historische kasteelhoeven en het geklasseerde kasteel van Gasterbos gesitueerd. Omwille van deze kritische locatie zijn de aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning op kwetsbare bedrijfsite door de deputatie steeds geweigerd.*
- *De aanvraag betreft een industriële inplanting welke de belevingswaarde van het landschappelijk waardevol gebied ernstig aantast. De voorgestelde aanleg van de bufferzone langs het bedrijf met grondwal en houtwal, werd in het verleden steeds als zijnde niet relevant in de betreffende zone en planologische context beoordeeld. Dergelijke aanleg geldt als bewijs dat de inrichting niet bestaande is met de voorschriften van het gewestplan, zijnde deze voor landschappelijk waardevol gebied. In casu is de inrichting, door zijn dimensies die nergens in de omgeving voorkomen (..de te regulariseren constructies zijn ingeplant tot op een diepte van 185 meter ten opzichte van de rooilijn, de bio-filters hebben een hoogte van 10,50 meter..), strijdig met de voorschriften van de zone. In het verleden werd vanuit juridisch oogpunt de bemerking gemaakt dat een regularisatie van dergelijke omvang op kwetsbare locatie enkel mogelijk is indien de voorschriften van het gewestplan worden gewijzigd middels een GRUP. Dit laatste is uiteraard een planningsinitiatief dat de gemeente moet beslissen en afwegen.*

- Tegen de beslissingen van de deputatie voor kwestieus bedrijf, zowel wat betreft de bouw- als de milieuaanvragen, werd in het verleden beroep aangetekend, zowel door de aanvrager zelf als door omwonenden. Het varkensbedrijf werd initieel vergund door de minister eind jaren '80, de biogas-installatie is niet vergund. Voor dergelijke inrichting is de locatie ook niet geschikt /niet inpasbaar in zijn omgeving, tenzij men socio-culturele-, omgevings- en natuurwaarden terzijde schuift. De deputatie is tot nu toe niet verantwoordelijk voor de gedane investeringen in bedrijfsgebouwen. Vanuit ruimtelijk oogpunt, en vanuit het oogpunt van een degelijke handhaving in functie van het algemeen belang, moet minstens de niet vergunde toestand worden gesaneerd.

...

De verwerende partij beslist op 2 april 2015 om een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden ter verlenen. De beslissing luidt onder meer als volgt:

“...

Esthetisch criterium:

Overwegende dat de toetsing van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol gebied gesteund moet zijn op het bestaande landschap waar voorliggend bedrijf zich situeert; dat het kwestieuze bedrijf gelegen is in het gebied tussen de Steenweg (N2) en Herkkantstraat; dat de bedrijfssite links begrensd wordt door een kasseiweg, de Gasterbosstraat; dat deze weg het volledige gebied tussen de N2 en de Stevoortweg doorsnijdt; dat ten westen van de kasseiweg het kasteelpark Gasterbos gesitueerd is; dat het gebied tussen het kasteelpark en de N2 een aaneengesloten, open en onbebouwd agrarisch gebied is; dat dit gebied en het landbouwgebied rechts van de kasseiweg en ten zuiden van de Herkkantstraat opgenomen zijn in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GewRUP) ‘Vallei van Herk en Mombeek van Alken tot Herk-de-Stad’ goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 30 april 2009; dat de site van het landbouwbedrijf niet in dit GewRUP gelegen is en dat de bedrijfssite niet gelegen is in een voorlopig of definitief beschermd landschap;

Overwegende dat het landbouwgebied ten zuiden van de Herkkantstraat en grenzend aan de Herk voornamelijk bestaat uit graslanden met verspreid maïspancelen, akkers en laagstamfruitteelt; dat het landschap gekenmerkt wordt door een zacht glooiend reliëf; dat verscheidene beken en grachten het gebied doorsnijden en bosfragmenten verspreid liggen in het landschap;

Overwegende dat het kwestieuze bedrijf zich situeert in het landbouwgebied ten noorden van de Herkkantstraat; dat dit gebied begrensd wordt door Herkkantstraat, Bosstraat en N2; dat dit gebied voornamelijk bestaat uit grasweiden, akkerbouw en kleine bosfragmenten; dat in dit gebied de bebouwing sterker aanwezig is; dat hierdoor er ook een flankerende beplanting is ter hoogte van de rand- of lintbebouwing;

Overwegende dat het bedrijfserf zelf zich situeert op een gewone grasvlakte; dat de site omgeven is door akkers, rijen populieren met vijver (noordzijde), een bosfragment direct aansluitend bij het bedrijf (noordzijde) en op circa 20 meter in oostelijke richting van de Herkkantstraat; dat langs de rechter zijgevel van de varkensstallen en langs de Herkkantstraat zich een houtkant situeert;

Overwegende dat het bedrijf een minimale impact heeft op het grotere landschappelijk waardevol gebied; dat het bedrijf gelegen is dichtbij de N2, periferisch aan de rand van het landschappelijk waardevol gebied, waar bebouwing sterker aanwezig is; dat het bedrijf slechtst een minimaal punt is in het ruime agrarische gebied; dat de ontwikkeling en landschappelijke

inkleding van het landbouwbedrijf strookt met de landschapskwaliteit van het gebied en deze kan versterken; dat agrarische bedrijven beeldbepalend zijn en een bestaand onderdeel vormen van het landschap;

Overwegende dat voorliggende bouwplannen voorzien in de aanleg van een groenbuffer; dat het beplantingsvoorstel overeenstemt met het landschapsintegratieplan van juni 2009 dat opgemaakt werd door de provinciale dienst landbouw;

dat de aarden wal rondom de sleufsilos en in oostelijke richting doorlopend tot perceel nr. 140m beplant zal worden met een nieuwe houtkant (minimale breedte 5 meter) samengesteld uit minimum vijf rijen streekeigen soorten;

dat de houtkant tot aan de Herkkantstraat en een stuk langs de straat doorgetrokken wordt; dat hier de houtkant een minimale breedte heeft van 10 meter; dat de houtkant aansluit op een bestaande houtkant langs de rechter zijgevel van de varkensstallen en een bestaande houtkant langs de straatzijde;

dat op plan tevens een nieuw aan te planten houtkant ingetekend is langs de N2 (perceel nr. 9b en 134a); dat deze houtkant hier een breedte heeft van minimum 15 meter;

Overwegende dat de bedrijfssite compact is en beperkt van omvang is in vergelijking met het totale gebied van tussen de N2 en de N754;

dat de te regulariseren biogasinstallatie ruimtelijk aansluit bij het bestaande landbouwbedrijf; dat de installatie zich bevindt tussen twee bestaande structuren (zijde het landbouwbedrijf en de lijninfrastructuur N2); dat de N2 gekenmerkt wordt door een gefragmenteerde bebouwing; dat de diverse biofilters, de nieuwe sleufsilos en de op te richten muur ter hoogte van de te regulariseren sleufsilos zich binnen de compacte bedrijfssite situeren; dat de bedrijfssite één geheel vormt;

dat de sleufsilos en de biofilters lage constructies zijn, waardoor de mogelijke visuele hinder beperkt is; dat de ronde opslagbassins deels in de ondergrond geplaatst worden zodat het bovengrondse zichtbare gedeelte slechts beperkt zichtbaar is;

Overwegende dat uit voorgaande beschrijving van de omgeving blijkt dat de voorgestelde erfbeplanting aansluit bij de bestaande bosfragmenten en houtkanten in het landbouwgebied begrensd door Herkkantstraat, Bosstraat en N2;

dat de impact naar de omgeving beperkt is; dat een flankerende beplanting reeds voorkomt bij de bebouwing langs Herkkantstraat en Bosstraat;

dat de nieuwe houtkanten een verbinding vormen tussen de verschillende groenelementen; dat de bedrijfssite het bestaande landschap niet aantast; dat de voorziene beplanting zich toespitst op de natuurlijke elementen van de plaats zelf; dat de nieuwe houtkanten en de overige aanplantingen daadwerkelijk moeten uitgevoerd en onderhouden worden; dat de groenvoorziening een meerwaarde zal bieden voor het gebied;

Overwegende dat bij de aanvraag een studie van far.MER "Bespreking landschappelijke integratie vergistingsinstallatie van Bio-Energie Herk bvba te Herk-de-Stad" is gevoegd; dat uit deze bespreking van de landschappelijke integratie van het bedrijf blijkt dat er geen historisch oude bosjes aanwezig zijn op de inplantingsplaats; dat de studie van far.MER concludeert dat het project wezenlijk niet in strijd is met de wenselijkheden en het beleid in dit gebied; dat bij de uitvoering van het project het van belang is dat de groenaanplanting voldoende uitgewerkt wordt, zodat de landschappelijke integratie optimaal is en zodat dit een meerwaarde biedt inzake fauna en flora voor het gebied; dat de integratie, het onderhoud en de uitvoering van de te realiseren houtkanten en overige aanplanten zelfs een meerwaarde kan bieden voor het gebied;

*Overwegende dat op basis van deze argumenten kan besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en dat in alle redelijkheid wel kan geoordeeld worden dat de aanvraag de schoonheidswaarde van het landschap niet aantast;
...*

Deze beslissing maakt eveneens het voorwerp uit van een verzoek tot vernietiging. De zaak is bij de Raad gekend onder het nr. RvVb/1415/0595/A/0579.

6.

Er is tevens een procedure lopende met betrekking tot de milieuvergunning die is vereist voor de uitbating van de biogasinstallatie.

De milieuvergunning, verleend door de Vlaamse minister in graad van administratief beroep op 25 juli 2006, wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 191.663 van 19 maart 2009 wegens gebreken in de motivering met betrekking tot de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De milieuvergunning, verleend door de Vlaamse minister in graad van administratief beroep 19 augustus 2013, wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 233.549 van 21 januari 2016. Ook het vernietigingsmotief in dit arrest heeft betrekking op de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De Raad van State overweegt onder meer:

“...

Uit de motivering van de bestreden beslissing komt impliciet naar voren dat de minister zich er van bewust is dat de verenigbaarheid van dergelijke inrichting met de schoonheidswaarde van het landschap problematisch is. In haar verantwoording van de esthetische verenigbaarheid en het toekennen van de vergunning legt zij de nadruk op de “beperkte” visuele impact en zichtbaarheid van de inrichting binnen het landschap, op de compactheid ervan en op het groenscherm en de houtkant, die haar grotendeels aan het zicht moeten onttrekken. De bestemmingsconforme verantwoording is vooral gericht op het verbergen van de nieuwe inrichting. Die nadruk in de motivering op de beperkte visuele hinder van de lage sleufsilo's, op het beperkte ruimtebeslag en op de mindere impact vanuit bepaalde ooghoeken, draagt in zich reeds de negatie van de esthetische inpasbaarheid van de installaties binnen het waardevolle landschap. Dit tast de materiële motivering aan.

De minister blijkt de impact te minimaliseren, minstens zijn er om de aanvraag in overeenstemming met de esthetische waarde van het landschap te achten, verscheidene maatregelen nodig die de zichtbaarheid moeten beperken, zoals het in een bijzondere voorwaarde opgelegde uit te voeren “landschapsintegratieplan”. De aandacht voor de landschapsintegratie versterkt de visie dat de constructies zelf de schoonheidswaarde van het landschap wel degelijk aantasten, zoals ook door enkele adviesverlenende instanties wordt opgemerkt.

...”

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties aangevoerd.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Op de openbare zitting van 14 juni 2016 verklaart de raadsman van de verzoekende partij afstand te doen van dit middel.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het gewestplan Hasselt-Genk, van artikel 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gezag van gewijsde van de met betrekking tot de biogasinstallatie gewezen arresten van de Raad van State.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Eerste onderdeel

18.

Het bestreden besluit steunt hoofdzakelijk op het besluit van de Deputatie van 16 april 1987 en de daarin vervatte argumentatie op grond waarvan de varkensstallen zoals destijds aangevraagd door verzoeker werden geweigerd.

In combinatie met de stelling dat de landschappelijke aspecten van de omgeving niet zouden zijn gewijzigd, komt verwerende partij tot het besluit dat de biogasinstallatie niet integreerbaar zou zijn in de omgeving en de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang zou brengen.

19.

De aanvraag voor de varkensstallen werd aanvankelijk geweigerd door het college op 30 september 1986.

Daartegen werd beroep ingesteld, doch de Deputatie liet na uitspraak te doen binnen de wettelijke termijn ten gevolge waarvan door verzoeker bij de Minister beroep werd ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing door de Deputatie.

De Minister heeft alsdan bij beslissing van 28 juli 1987 de vergunning verleend (stuk 16) en ondermeer geoordeeld dat geen afbreuk werd gedaan aan de schoonheidswaarde van het landschap.

Met andere woorden, de beslissing van de Deputatie van 16 april 1987 was laattijdig en bovendien is de beslissing van de Minister van 28 juli 1987 in de plaats gekomen.

De beslissing van de Deputatie van 16 april 1987 is aldus een in rechte onbestaande beslissing waarmee geen rekening kan en mag worden gehouden bij de besluitvorming.

Nochtans steunt de Deputatie daarop, inzonderheid op de in die beslissing door de Deputatie aangevoerde argumentatie betreffende het feit dat de varkenstallen niet integreerbaar zouden zijn in de omgeving.

De kwestieuze (onbestaande) beslissing van de Deputatie van 16 april 1987 had dan nog betrekking op een aanvraag voor de oprichting van varkenstallen op een ogenblik dat er nog geen bouwwerken waren ter plaatse.

De Deputatie miskent verder ook de beslissing van de Minister van 28 juli 1987 waarbij de varkenstallen werden vergund en waarvan volledig abstractie wordt gemaakt.

Dit is tekenend voor de wijze waarop het ganse dossier door de verwerende partij werd behandeld.

20.

De bewering dat de landschappelijke aspecten van de omgeving sinds de (onbestaande) beslissing van de Deputatie van 16 april 1987 niet zouden zijn gewijzigd, wordt op geen enkele wijze onderbouwd.

Het betreft een loutere stijlclausule.

Nergens in het bestreden besluit wordt aangegeven welke de “landschappelijke aspecten van de omgeving” waren in 1987 en welke deze nu zouden zijn.

Hoe en op welke (feitelijke en juridische) basis kan dan met één pennetrek worden gesteld dat de landschappelijke aspecten van de omgeving sinds 1987 niet zouden zijn gewijzigd.

Op het ogenblik dat de beslissing dd. 16 april 1987 werd genomen waren de varkensstallen er nog niet en evenmin de woning en de loodsen.

De situatie 25 jaar later is dan ook fundamenteel anders.

De bestreden beslissing miskent dan ook de feitelijke situatie en is niet op correcte wijze gemotiveerd.

21.

In het bestreden besluit wordt aangehaald dat het bedrijf een “omvang van industriële aard heeft bereikt waardoor het niet meer in de omgeving integreerbaar is.”

Waarom zulks in concreto het geval zou zijn wordt nergens gespecificeerd.

Blijkbaar wordt “het ganse bedrijf” met inbegrip van de bestaande (vergunde) varkensstallen en de (vergunde) landbouwloodsen in zijn totale omvang beoordeeld, terwijl de aanvraag enkel de biogasinstallatie betreft.

Door te stellen dat het zou gaan om een bedrijf van “industriële omvang” wordt bovendien het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State dd. 19 maart 2009 geschonden waarin werd geoordeeld dat de biogasinstallatie een para-agrarisch bedrijf is.

Nergens wordt in de bestreden beslissing in concreto uiteengezet waarom de aangevraagde biogasinstallatie niet integreerbaar zou zijn in de omgeving, terwijl nochtans in het beroepsschrift en tijdens de hoorzitting het tegendeel omstandig werd aangetoond.

...

De gevestigde rechtspraak van de Raad van State is dat de vraag of er al dan niet aan het esthetische criterium wordt voldaan, toegespitst moet worden op de schoonheidswaarde van het landschap op de plaats waarvoor de vergunning wordt gevraagd.

Op verschillende locaties binnen eenzelfde landschappelijk waardevol gebied kan de schoonheidswaarde immers verschillen en wel dermate dat wat op één locatie in alle redelijkheid vergund kan worden niet ipso facto mogelijk is op een andere locatie.

Met andere woorden, er dient te worden nagegaan wat de concrete schoonheidswaarde van het landschap is op de plaats waarvoor de vergunning wordt aangevraagd en daaraan moeten de aangevraagde werken worden getoetst. Hoe geringer de schoonheidswaarde van het landschap op die plaats hoe minder problematisch de inplanting van bouwwerken op die plaats zal zijn.

Dit betekent dat de vraag of een groenscherm afdoende is, de onmiddellijke aansluiting bij bestaande gebouwen voldoende is, enz. moet worden beantwoord en gemotiveerd vanuit de schoonheidswaarde van het landschap zoals deze al dan niet aanwezig is op de plaats waar de biogasinstallatie wordt aangevraagd.

In het beroepschrift van verzoeker werd aangetoond dat de schoonheidswaarde van het landschap op de plaats waar de biogasinstallatie is ingepland onbestaande, dan wel zeer gering is.

Op de plaats waar de biogasinstallatie staat, waren voorheen enkel akkers aanwezig welke werden bewerkt en waarop gewassen werden geteeld. Het landschap ter plaatse is een landschap dat men aantreft in elk agrarisch gebied: weiden, akkers, e.d.m. De biogasinstallatie bevindt zich overigens op het uiteinde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied richting de drukke gewestweg N2.

In het bestreden besluit wordt nergens ingegaan op de schoonheidswaarde die het landschap op die concrete plaats waar de biogasinstallatie is ingepland, zou hebben. Elke concrete beoordeling van de verenigbaarheid van de biogasinstallatie met de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied plaats ontbreekt.

Nochtans is dat, zoals hierboven werd aangetoond, fundamenteel.

In het beroepschrift van verzoeker werd omstandig aangetoond waarom, indien het landschap ter plaatse al enige schoonheidswaarde zou hebben, de biogasinstallatie ondermeer door de onmiddellijke aansluiting bij de bestaande gebouwen, de integratie in het landschap en de gebruikte materialen, de inplanting in het uiteinde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied richting N2, deze schoonheidswaarde niet in het gedrang brengt (Stuk 9).

Dit alles wordt niet weerlegd in de bestreden beslissing. Er wordt zelfs niet op ingegaan !

Inzonderheid wordt niet eens aangegeven waarom het ingediende landschapsintegratieplan (Stuk 7) dat nota bene door de diensten van de provincie Limburg zelf werd opgesteld, niet afdoende zou zijn om de inrichting te integreren in het landschap.

Tevens werd volledige abstractie gemaakt van het volgende.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft tot 3 maal toe geoordeeld dat de biogasinstallatie ter plaatse kon vergund worden en dat er geen probleem was op het vlak van de schoonheidswaarde van het landschap.

Eén van deze vergunningen werd nooit aangevochten en is definitief.

Telkens werd ook een positief advies gegeven door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Ook de Vlaamse Minister van Leefmilieu was in het kader van de afgeleverde milieuvergunningen voor de biogasinstallatie telkens van oordeel dat er geen stedenbouwkundig probleem is (cfr. supra).

De biogasinstallatie sluit onmiddellijk aan bij de bestaande vergunde varkensstallen, loodsen die behoren tot het akkerbouwbedrijf en de woning en welke allen eveneens gelegen zijn in dit gebied. Deze vergunningen zijn definitief.

Tweede onderdeel

22.

Het bestreden besluit verwijst tevens naar de arresten van de Raad van State in het dossier van de biogasinstallatie van verzoeker welke volgens verwerende partij zouden impliceren dat de biogasinstallatie niet integreerbaar zou zijn in de omgeving en de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang zou brengen:

...

23.

De vernietigingsarresten van de Raad van State van 10 september 2010 en 14 maart 2012 werden evenwel alleen gegrond op een schending van de formele motiveringsplicht.

...

Het ging aldus in beide gevallen niet over een inhoudelijke beoordeling van de motivering en de Raad van State heeft in geen geval geoordeeld dat de biogasinstallatie de toets van de schoonheidswaarde van het landschap niet zou kunnen doorstaan en geen vergunning zou kunnen worden afgeleverd.

In het arrest van 14 maart 2012 heeft de Raad niet geoordeeld dat de inplanting achter de bestaande gebouwen, de aanwezigheid van bestaande constructies en het groenscherm zouden maken dat de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang wordt gebracht.

De Raad van State heeft enkel geoordeeld dat in de beslissing van het College niet afdoende werd gemotiveerd waarom deze elementen van aard zouden zijn om ervoor te zorgen dat geen afbreuk wordt gedaan aan de schoonheidswaarde van het landschap.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Ons college wenst voor de weerlegging van dit middel in hoofdzaak te verwijzen naar de repliek die hierboven aangaande het eerste middel werd uiteengezet.

Uit de opgegeven motivering blijkt duidelijk waarom ons college van mening was dat afbreuk wordt gedaan aan het landschappelijk waardevol karakter van het kwestieuze agrarische gebied voornamelijk omwille van de schaal en omvang van de constructies voorwerp van de

regularisatieaanvraag.

Zoals reeds gesteld kan uw Raad op dit punt trouwens enkel een feitelijke onjuistheid, dan wel een kennelijke onredelijkheid sanctioneren. Van een dergelijke onjuistheid of onredelijkheid bij de besluitvorming is evenwel geen sprake.

Betreffende de verwijzing naar de arresten van de Raad van State in de motivering van de bestreden beslissing, wenst ons college erop te wijzen dat het wel degelijk de draagwijdte van deze arresten goed heeft begrepen en geenszins het gezag van gewijsde heeft miskend. Zo werd in het besluit terecht overwogen dat de vernietiging werd uitgesproken omwille van de gebrekkige motivering aangaande de verenigbaarheid met de landschapswaarde en dat er in de “vernietigde vergunningen geen enkel gefundeerd argument werd aangehaald waarin de verenigbaarheid van de biogasinstallatie met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied verantwoord wordt”.

Deze overwegingen zijn geenszins in strijd met wat door de Raad van State werd gesteld in zijn vernietigingsarresten.

Wat de verwijzing naar een ouder besluit van 16 april 1987 van de deputatie van de provincie Limburg betreft, wijst ons college er ten slotte nog op dat deze verwijzing op zich geen determinerend motief uitmaakt voor de genomen weigeringsbeslissing. Ons college heeft enkel hiermee aangegeven dat het in het verleden reeds negatief oordeelde over de verenigbaarheid van de varkensstallen met de beleevingswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op een moment dat van de huidige terreinbezetting en omvang van de bedrijfssite nog geen sprake was.

Beide middelonderdelen zijn dan ook ongegrond.

...

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...

EERSTE MIDDELENONDERDEEL

...

6.2.

Verzoeker merkt op dat verwerende partij is wezen niet ingaat op dit middelenonderdeel. Zij draait er integendeel opnieuw in een bocht omheen.

Een zoveelste maal maakt verwerende partij volledig abstractie van de concrete en precieze argumenten van verzoeker waarom de aangevraagde inrichting wel degelijk inpasbaar is in de omgeving en aldus verenigbaar met de gewestplanbestemming en de goede ruimtelijke ordening.

Verwerende partij verwijst louter naar haar antwoord op het eerste middel van verzoeker, hetgene helemaal geen betrekking heeft op de in dit middelenonderdeel geformuleerde kritiek.

Inzonderheid blijft verwerende partij nog altijd in gebreke enige verklaring te bieden waarom zij van oordeel kon zijn het aangevraagde project te weigeren, ondanks dat:

- *de landschappelijke aspecten van de omgeving sinds de (overigens onbestaande) beslissing van de Deputatie van 16 april 1987 ernstig zijn gewijzigd;*

- *de situatie 25 jaar na voormelde beslissing fundamenteel gewijzigd is;*
- *het verwerende partij verboden is zaken die niet werden aangevraagd in rekening te brengen, terwijl verwerende partij “het ganse bedrijf” van verzoeker met inbegrip van de bestaande en vergunde varkensstallen en de vergunde landbouwlloodsen (in zijn totaliteit) in de beoordeling heeft betrokken, en terwijl de aanvraag enkel de biogasinstallatie betreft;*
- *de Raad van State in zijn arrest van 19 maart 2011 heeft geoordeeld dat de aangevraagde biogasinstallatie van verzoeker een para-agrarisch bedrijf uitmaakt, terwijl de verwerende partij de vergunning geweigerd heeft omdat het zou gaan om een bedrijf van “industriële omvang”;*
- *nergens in de bestreden beslissing in concreto wordt uiteengezet waarom de aangevraagde biogasinstallatie niet integreerbaar zou zijn in de omgeving, terwijl verzoeker nochtans in zijn beroepsschrift en tijdens de hoorzitting het tegendeel omstandig en gedetailleerd heeft aangetoond;*
- *de beoordeling van de inpasbaarheid in landschappelijk waardevol agrarisch gebied de toetsing vergt aan een esthetisch criterium dat naar de vaste rechtspraak van de Raad van State vergt dat dit moet worden gemotiveerd vanuit de schoonheidswaarde van het landschap zoals deze (al dan niet) aanwezig is op de plaats waar de biogasinstallatie wordt aangevraagd, terwijl de verwerende partij enkel stijlformules gebruikt, uitgaat van een onjuiste feitelijke situatie en zich baseert op onbestaande beslissingen;*
- *in het bestreden besluit helemaal nergens wordt ingegaan op de schoonheidswaarde die het landschap op die concrete plaats waar de biogasinstallatie is ingepland, zou hebben.*
- *er zelfs niet eens wordt aangegeven waarom het ingediende landschapsintegratieplan dat door de diensten van de provincie Limburg zelf werd opgesteld, niet afdoende zou zijn om de inrichting te integreren in het landschap;*
- *in het beroepsschrift van verzoeker omstandig werd aangetoond waarom, indien het landschap ter plaatse al enige schoonheidswaarde zou hebben, de biogasinstallatie ondermeer door de onmiddellijke aansluiting bij de bestaande gebouwen, de integratie in het landschap en de gebruikte materialen, de inplanting in het uiteinde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied richting N2, deze schoonheidswaarde niet in het gedrang brengt en hiermee samenhangend,*
- *in het beroepsschrift van verzoeker omstandig werd aangetoond dat de schoonheidswaarde van het landschap op de plaats waar de biogasinstallatie is ingepland onbestaande, dan wel zeer gering is.*

Samenvattend dient geconcludeerd dat de motivering van verwerende partij gebaseerd is op een totaal gebrek aan het in rekening brengen van de concrete plaatsgesteldheid op en rondom het aangevraagde project.

De bestreden beslissing is aldus kennelijk onjuist en kennelijk onredelijk.

Verwerende partij blijft tevens op manifeste wijze in gebreke verzoeker van een antwoord te voorzien op bovenstaande elementen, hoewel de inhoud daarvan haar nooit onbekend is geweest.

De beweegredenen welke verwerende partij zich zou hebben eigen gemaakt, wat gelet op het eerste middel helemaal niet zeker is, getuigt van niets anders dan van een schromelijke onzorgvuldigheid.

6.3.

Tenslotte zij er nog op gewezen dat verwerende partij niet redelijk kan voorhouden dat de verwijzing naar het besluit van de Deputatie van 16 april 1987 geen determinerend motief zou uitmaken.

Integendeel, zoals verzoekende partij omstandig heeft uiteengezet in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring (zie p. 34-38) steunt het bestreden besluit hoofdzakelijk op het besluit van de Deputatie van 16 april 1987 en de daarin vervatte argumentatie op grond waarvan de varkensstallen zoals destijds aangevraagd door verzoeker werden geweigerd.

Er zij nogmaals in herinnering gebracht dat voormelde beslissing van de Deputatie een in rechte onbestaande beslissing is daar het besluit van de Minister d.d. 28 juli 1987 in de plaats daarvan is gekomen (gelet op de devolutieve werking van een bestuurlijk beroep).

Met eerstgenoemde beslissing kan en mag aldus geen rekening worden gehouden bij de besluitvorming. Nochtans steunt verwerende partij daarop, inzonderheid op de aldaar geformuleerde argumentatie dat de varkenstallen niet integreerbaar zouden zijn in de omgeving.

Dit gaat uiteraard niet op.

TWEEDE MIDDELENONDERDEEL

6.5.

Verzoeker wenst te benadrukken dat het niet per se de gewone lezing van inhoud van de arresten van de Raad van State is wat zij verwerende partij verwijt, dan wel wat verwerende partij daarmee doet en hoe zij met deze arresten omgaat.

Verzoeker wenst er nogmaals op te wijzen dat verwerende partij, ondanks dat zij beweert zulks niet te hebben gedaan, geen weigeringsgronden kan putten uit de kwestieuze vernietigingsarresten van de Raad van State.

De Raad van State kwam er in beide arresten immers niet toe een inhoudelijke beoordeling te maken van de verenigbaarheid van de aangevraagde biogasinstallatie met de schoonheidswaarde van het landschap.

Zo oordeelde de Raad van State helemaal niet dat de biogasinstallatie deze toets niet zou kunnen doorstaan en dat geen vergunning zou kunnen worden afgeleverd.

De Raad van State heeft telkens uitsluitend uitspraak gedaan over de uitdrukkelijke motivering van de bestreden beslissingen en heeft enkel geoordeeld dat deze beslissingen niet afdoende motiveerden waarom het aangevraagde van aard zou zijn geen afbreuk te doen aan de schoonheidswaarde van het landschap.

Het gegeven dat uit deze arresten blijkt dat er in vernietigde vergunningen geen enkel gefundeerd argument werd aangehaald waarmee de verenigbaarheid van de biogasinstallatie met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied verantwoord wordt, ontslaat de verwerende partij er uiteraard niet van haar eigen beoordeling ter zake te maken en zelf afdoende te

motiveren waarom het aangevraagde wél of niet aanvaardbaar is gelet op de concreet uit te voeren esthetische toets.

Er kan niet ernstig worden betwist dat, doordat verwerende partij uit voormelde arresten de conclusie trekt dat geen van de voorheen afgeleverde vergunningen motiveringen bevatten die daadwerkelijk konden aantonen dat het aangevraagde bestaanbaar was met de concrete schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, daarmee (minstens impliciet) te kennen geeft dat deze onverenigbaarheid dan ook de enige mogelijke conclusie kan zijn.

*Hierdoor doet zij afbreuk aan het gezag van gewijsde erga omnes waarmee arresten van de Raad van State bekleed zijn daar uitsluitend de formele motiveringsplicht werd onderzocht.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste onderdeel van het middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de verwerende partij niet kon verwijzen naar haar weigeringsbeslissing van 16 april 1987 omdat ze laattijdig werd genomen en werd vervangen door een beslissing van de minister die wel een vergunning verleende voor de varkensstallen, dat de bewering dat het landschap sedert het vermeld weigeringsbesluit niet zou veranderd zijn een loutere stijlclausule is, dat de overweging dat het bedrijf van "industriële omvang" is niet wordt gespecificeerd, betrekking heeft op het ganse bedrijf en strijdig is met het arrest van de Raad van State van 19 maart 2009 waarin werd aangenomen dat de biogasinstallatie een para-agrarisch bedrijf is en dat er in de bestreden beslissing niet is ingegaan op de beroepsargumenten van de verzoekende partij.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de arresten van de Raad van State van 10 september 2010 en 14 maart 2012 enkel steunen op een gebrek van formele motivering.

2.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 15,4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepaalt:

"De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen om aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

Het komt aan de vergunningverlenende overheid toe om te beoordelen of een aanvraag die is gelegen in landschappelijk waardevol gebied, kan toegelaten worden in acht genomen de hiervoor geciteerde bepaling. De Raad is enkel bevoegd tot het toetsen van de wettigheid van de bestreden beslissing en kan zijn oordeel niet in de plaats stellen van het oordeel van de vergunningverlenende overheid.

3.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de bestemming landschappelijk waardevol gebied, blijkt dat de verwerende partij voor de aanvraag tot oprichting van de varkensstallen het standpunt heeft ingenomen dat het

betrokken bedrijf afbreuk doet aan de belevingswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol gebied tegen de Herkvallei, dat de constructies en terreinbezetting sindsdien verviervoudigd zijn, dat zij steeds het standpunt heeft ingenomen dat de aanvragen voor varkensstallen, bedrijfsloods en bedrijfswoning geweigerd dienden te worden omwille van de aantasting van het landschappelijk waardevol gebied, dat de afbreuk aan de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol gebied nog steeds bijgetreden kan worden, dat het bedrijf thans een industriële schaal heeft bereikt waardoor het niet meer in de omgeving integreerbaar is, dat het enkel kan ingekapseld worden door de aanleg van een brede groene buffer, dat de vernietigingsarresten van de Raad van State van 10 september 2010 en 14 maart 2012 steunen op een gebrekkige motivering met betrekking tot de schoonheidswaarde van het betrokken landschappelijk waardevol gebied. Vervolgens citeert de verwerende partij een aantal overwegingen van het arrest van de Raad van State van 14 maart 2012 waarin gesteld wordt dat de aanwezigheid in het betrokken gebied van reeds bestaande constructies geen reden kan zijn om het landschap aldaar nog verder aan te tasten, dat evenmin uit de omstandigheid dat de “inplanting van de vergistingsinstallatie wordt voorzien achter de gebouwen van het bestaand landbouwbedrijf” op zich een verenigbaarheid met de bestemming als landschappelijk waardevol gebied kan worden afgeleid, dat de bedrijfsvestiging blijkens de toepasselijke gewestplankaart immers zelf gelegen is in en omringd door landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dat de verplichting tot het aanbrengen van een “aangepast groenscherm” evenmin tot gevolg heeft dat de inrichting in overeenstemming wordt gebracht met het landschappelijk waardevol gebied. De verwerende partij besluit dat er uit de arresten blijkt dat er in de vernietigde vergunningen geen enkel gefundeerd element werd aangehaald waarin de verenigbaarheid van de biogasinstallatie met het landschappelijk waardevol gebied verantwoord wordt. Zij stelt tenslotte dat zij de bezwaarschriften bijtreedt dat de aanvraag de schoonheidswaarde aantast.

Uit deze overwegingen blijkt op duidelijke en afdoende wijze waarom de verwerende partij de aanvraag strijdig acht met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het is duidelijk dat de verwerende partij uitgaat van de landschappelijke waarde van de omgeving en van oordeel is dat het oprichten van een varkensstal, bedrijfsloods en bedrijfswoning afbreuk doet aan de schoonheidswaarde ervan en dat de omvang van het thans bestaande bedrijf niet meer integreerbaar is dan door middel van een brede groene buffer, waarbij ze zich duidelijk aansluit bij de overwegingen in het arrest van de Raad van State van 14 maart 2012, met name dat de inplanting van de biogasinstallatie achter de bestaande constructies op zich de verenigbaarheid niet meebrengt met de schoonheidswaarde van het landschap en evenmin de verplichting tot het aanbrengen van een “aangepast groenscherm”. De overwegingen in de bestreden beslissing kunnen enkel zo gelezen worden dat de verwerende partij van oordeel is dat er geen argumenten kunnen worden gevonden om de aanvraag verenigbaar te achten met de schoonheidswaarde van het gebied.

Het gegeven dat de verwerende partij mede verwijst naar een weigeringsbeslissing die geen deel meer uitmaakt van de rechtsorde doordat ze vervangen is door een beslissing in administratief beroep, kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Het is immers duidelijk genoeg dat de verwerende partij enkel naar die beslissing verwees om aan te geven dat zijzelf steeds het standpunt heeft ingenomen dat het oprichten van bedrijfsconstructies op de betrokken plaats de schoonheidswaarde van het landschap ter plaatse aantast.

Evenmin zijn de overwegingen dat het bedrijf verviervoudigd is en een “industriële schaal” heeft aangenomen, mis te verstaan. De verwerende partij is duidelijk van oordeel dat de omvang van thans bestaand bedrijf een dermate omvang heeft aangenomen dat het niet meer integreerbaar is in de schoonheidswaarde van de omgeving. De verzoekende partij kan niet gevolgd worden dat deze overweging een loutere stijlclausule is en geen betrekking heeft op de aanvraag, met name de biogasinstallatie. Uit de bouwplannen blijkt dat de aanvraag, die betrekking heeft op bestaande

te regulariseren werken en handelingen, meer dan de helft beslaat van de totale bedrijfssite, zodat bezwaarlijk kan gesteld dat de verwerende partij niet oordeelde over de betrokken aanvraag. Het is niet duidelijk waarop de verzoekende partij steunt om te stellen dat de vaststelling dat het bedrijf door zijn omvang – van “industriële schaal” beschouwd in de bestreden beslissing – niet meer integreerbaar is in de schoonheidswaarde van het landschap, strijdig is met het para-agrarisch karakter de biogasinstallatie.

Tenslotte blijkt uit de overwegingen in de bestreden beslissing niet dat de verwerende partij de overwegingen in de vernietigingsarresten van de Raad van State verkeerd heeft begrepen. De verwerende partij stelt vast dat de vernietigingsarresten steunen op een gebrekkige motivering met betrekking tot de schoonheidswaarde, hetgeen niet strijdig is met een schending van de formele motiveringsverplichting. Anderzijds houdt de verwerende partij in haar beoordeling rekening met de overwegingen van het arrest van 14 maart 2012 dat de bestaande constructies en een groenscherm op zich niet de verenigbaarheid meebrengt met de schoonheidswaarde van het landschap.

4.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat niet is ingegaan op de beroepsargumenten van de verzoekende partij, dient vastgesteld te worden dat een deputatie als vergunningverlenend bestuursorgaan een orgaan van actief bestuur is, dat weliswaar moet voldoen aan de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doch niet elk beroeps- of tegenargument uitdrukkelijk moet beantwoorden in een vergunningsbeslissing.

Het komt aan de verzoekende partij toe om de onwettigheid aan te tonen van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen dienen derhalve aan te tonen dat de motivering in het bestreden beslissing niet kan volgehouden worden of niet afdoende is, in acht genomen haar beroepsargumentatie of dat een bepaald beroepsargument had moeten leiden tot een andersluidende beslissing. De verzoekende partij toont dit niet aan.

5.

Het tweede middel wordt verworpen.

C. Het derde en het vierde middel

1.

In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 7, 3°, d), 5) van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2014 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en bevoegdheidsoverschrijding.

De verzoekende partij bekritiseert het uitgangspunt van de verwerende partij dat niet duidelijk zou zijn welke constructies niet over een stedenbouwkundige vergunning beschikken en het standpunt dat de 3 silo's niet op de ingediende plannen staan.

2.

In het vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.24, §2 VCRO en van het niet-retroactiviteitsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij toepassing maakt van artikel 4.2.24, § 2 VCRO terwijl die bepaling niet van toepassing was op de aanvraag en de verwerende partij retroactief voorwaarden oplegt aan het indienen van de aanvraag.

Beoordeling door de Raad

De vaststelling dat de aanvraag niet verenigbaar is met de bestemming landschappelijk waardevol gebied volstaat om de aanvraag te weigeren. In het derde en vierde middel oefent de verzoekende partij kritiek uit op de bijkomende, overvloedige motieven. Kritiek op overvloedige motieven kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het derde en vierde middel wordt verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 6 september 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ